

Notat

Kommentarer til nye naturfaglige registreringer, Støydalen kraftverk i Nissedal

Når det gjelder våre kommentarer til ny avgrensning og verdisetting av slåttemyr utført av Reiso og Høitomt (2015) viser vi til våre tidligere notater (Kiland 2014; 1 & 2). I ny kartlegging utført av Biofokus er det benyttet metodikk fra nytt «faktaark for slåttemyr» som ikke var publisert da vi utførte våre registreringer.

Kollega Helge Kiland har avslutningsvis følgende kommentar til registreringen av slåttemyr; «det hadde vore interessant å få vurdert dei hydrologiske verknadene av rørgata på myrane (dreneringsverknaden). I området ved dei aktuelle høybuene er rørgata planlagt nær djupålen i myrane. Dreneringseffekten på myra omkring vil dermed vera svært begrensa arealmessig. I tillegg må ein ta i betraktning dreneringseffekten av den eksisterande veggen i Støydalen, som også gjeng gjennom det påstått viktige slåttemyrområdet. Som tidlegare bonde er eg godt kjent med drenering av myr og kor tett ein må legge grøfter for å få merke nokon effekt. Det er mogleg at det for oss som bur i ein del av landet der slike myrar skal ha vore særleg viktige er vanskeleg å sjå at myrane i Støydalen skal vera meir verdifulle enn andre. Her trur eg det er restane av høybuene som har gjort utslaget».

Når det gjelder eldre småvokst blandingskog av gran og furu sør for elva mellom kote 450-490, av Biofokus beskrevet som humid granskog med klar naturtypeverdi, var vi av en annen oppfatning med grunnlag i vår feltbefaring utført i 2008. Langs den aktuelle strekningen er det et større nytt hogstfelt nord for elva, som strekker seg helt ned i elveleiet. Her er riktignok litt kløftpreg i sørvestre del av lokaliteten (Rubbujuvet), men da det var ny hogst helt inn til elva på nordsiden, samt at vi oppfattet gjenstående eldre skog på sørsiden av elva til ikke å ha nok preg av gammelskog/urskog i h.h.t. kriterier angitt i DN-håndbok 13, skilte vi ikke ut denne lokaliteten som egen naturtype «gammel barskog». Årsaken til at vi vurderte denne lokaliteten til ikke å ha naturtypeverdi hadde sammenheng med mengden dødved, stående og liggende, samt at vi oppfattet skogen her som for ensjiktet. Det ble også funnet spor etter tidligere tiders hogst. Nå skal det sies at skrinne eldre glissen barskog på bærlyng- og blåbærmark som her, er en vanlig utbredt skogtype i området. En skogtype som dekker store areal både i Nissedal og Fyresdal. Det er de påviste rødlista gammelskogartene av råtevedsopp og lav som gir grunnlag for å avgrense og verdisetten lokaliteten. Videre viser Biofokus til rødmsulingmose og randkvistlav som indikatorer på et fuktig skogmiljø, sammen med rimnål (NT) som er påvist.

Vi må erkjenne at hele influensområdet ikke ble gjennomgått i detalj under vår feltbefaring, og at nevnte rødlistearter åpenbart er oversett av oss. Dette gjelder bl.a. mikroskopiske arter som lett kan oversees. Data fra ny skogbruksplan tilsier at lokaliteten består av blandingskog av gran og furu med alder 140 år. Hele skogbestanden omfatter 55 daa, se vedlegg. Ut fra artene påvist av Biofokus kan det være grunnlag for å avgrense deler av lokaliteten som «gammelskog» med B-verdi. De humide forholdene beskrevet ut fra påvist artsinventar, kan opptre i eldre barskog i nord- og østvendte lisider uavhengig av om lokaliteten grenser mot vassdrag. Det vil være hogst av skog som utgjør største trussel mot påviste arter/miljø. Under forutsetning av at omtalte lokalitet

skilles ut som egen naturtype med B-verdi, vil en vurdering av konsekvenser for denne som følge av redusert vannføring, få lite negativt virkningsomfang. Påvirkningen på lokaliteten som følge av redusert vannføring vil som følge av dette ha liten betydning for vurderingen av samlet konsekvens for planlagte tiltak.

Ole Roer
Faun Naturforvaltning AS

Referanser

Direktoratet for naturforvaltning 2006. Kartlegging av naturtyper - Verdsetting av biologisk mangfold. DN-håndbok 13 2.utgave 2006 (revidert 2007).

Kiland, H. 2014. Slåttemyr i Støyldalen, Nissedal kommune. Faun-notat 4-2014.

Kiland, H. 2014. Mulig Slåttemyr i Støyldalen, Nissedal kommune – tilleggskommentar.

Kålås, J.A., Viken, Å., Henriksen, S. og Skjelseth, S. (red.). 2010. Norsk rødliste for arter 2010. Artsdatabanken, Norge. 480 s.

Libjå, L.E. og Roer, O. 2013. Klofefossen og Støyldalen kraftverk. Virkninger på biologisk mangfold. Faun rapport 045-2008.

Reiso, S. og Høitomt, T. 2015. Vurdering av slåttemyrer i forbindelse med konsesjonssøknad for Støyldalen kraftverk, Nissedal. BioFokus-notat 2015-24.

Statens vegvesen, 2006. Håndbok 140. Veiledning konsekvensanalyser. Statens Vegvesen, 267 s.

Digitale kilder

Artsdatabanken: www.artsdatabanken.no

Skog & Landskap: <http://kilden.skogoglandskap.no/map/kilden/index.jsp?theme=SATSKOG>